

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Historia wzornictwa_1

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura wnętrz

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

II/4

Profil studiów

praktyczny

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

30

Ćwiczenia

Laboratoria

Projekty/seminaria

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

2

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

prof. dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg

e-mail: agata.bonenberg@put.poznan.pl

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Joanna Kaszuba

e-mail: joanna.kaszuba@put.poznan.pl

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

Wymagania wstępne

Wiedza: podstawowa wiedza z zakresu szkoły średniej dot. historii powszechnej, szczegółowa wiedza zdobyta w dotychczasowym przebiegu studiów dot. historii sztuki i historii architektury i wnętrz

architektonicznych, szczegółowa wiedza zdobyta w dotychczasowym przebiegu studiów o zjawiskach współczesnej kultury artystycznej, niezbędna do rozumienia społecznych i kulturowych uwarunkowań działań artystycznych

Umiejętności: wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych, student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł

Kompetencje: społeczne, zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu

Cel przedmiotu

- Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami stosowanymi we wzornictwie.
- Uzyskanie umiejętności kreatywnej interpretacji najważniejszych zjawisk artystycznych.
- Zapoznanie studentów z historią wzornictwa przemysłowego z jego głównymi nurtami i stylami.
- Prezentacja specyfiki wybranych stylów wzornictwa.
- Wprowadzenie podstaw historii sztuki użytkowej wybranych kultur i narodów.
- Ukazanie problemów artystycznych omawianych epok w szerszym kontekście kulturowym.
- Przedstawienie twórczości wybranych współczesnych projektantów.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

- wykazuje się znajomością zagadnień z zakresu historii sztuki, architektury wnętrz i wzornictwa, posiada świadomość zmieniających się kontekstów i linii rozwojowych charakterystycznych dla tych dziedzin
- zna publikacje z dziedziny architektury wnętrz oraz historii sztuki, ma wiedzę dotyczącą stylów w sztuce, sztuce użytkowej i architekturze wnętrz, zna związaną z nimi terminologię

Umiejętności

- posiada umiejętność ustnej i pisemnej analizy dzieła sztuki, architektury, architektury wnętrz oraz problemowego ujmowania zagadnień artystycznych, umie korzystać ze źródeł teoretycznych, w tym korzystać ze źródeł bibliograficznych
- potrafi prawidłowo formułować wypowiedzi w dziedzinach związanych ze sztuką, sztuką użytkową oraz projektowaniem wnętrz, posiada odpowiedni zasób słownictwa zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
- potrafi w sposób właściwy opisać i omówić projekt architektoniczny wnętrz w formie publicznej prezentacji, debaty i dyskusji, z wykorzystaniem podstawowych technik prezentacyjnych

Kompetencje społeczne

- potrafi samodzielnie organizować sobie pracę, zbierać i analizować informacje, dokonywać ich syntezy i wykorzystywać w procesie twórczym i projektowym, jest przygotowany do podejmowania pracy w

zespołach projektowych jak i do podejmowania samodzielnych zadań projektowych, w tym udziału w konkursach

- posiada umiejętności związane z funkcjonowaniem społecznym i komunikacją społeczną, jest przygotowany tak do pracy zespołowej jak i indywidualnej, do wystąpień i prezentacji publicznych, potrafi negocjować i posługiwać się odpowiednią argumentacją w celu przedstawienia swojego stanowiska, potrafi prezentować zadania w przystępnej formie, także z zastosowaniem technologii informatycznych

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Pierwszy cykl wykładów z przedmiotu Historia wzornictwa kończy się zaliczeniem. Przewidziane są dwa terminy zaliczenia, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym. Zaliczenie z przedmiotu Historia wzornictwa jest traktowane jako posumowanie wymaganej wiedzy, omawianych dzieł i sylwetek twórców prezentowanych w ramach wykładów, umiejętności kojarzenia procesów artystycznych i kulturowych.

Ocena formująca:

- Szkicownik zawierający merytoryczne notatki i rysunki z wykładu Historia wzornictwa (wiedza i umiejętności rysunkowe).

Przyjęta skala ocen: bardzo dobry (A) - 5,0; dobry plus (B) - 4,5; dobry (C) - 4,0; dostateczny plus (D) - 3,5; dostateczny (E) - 3,0; niedostateczny (F) - 2,0.

Ocena podsumowująca:

Ocena uzyskana ze szkicownika.

Przyjęta skala ocen: bardzo dobry (A) - 5,0; dobry plus (B) - 4,5; dobry (C) - 4,0; dostateczny plus (D) - 3,5; dostateczny (E) - 3,0; niedostateczny (F) - 2,0.

Treści programowe

1. Wstęp: wprowadzenie do tematyki zajęć, omówienie treści programowych i zasad zaliczenia przedmiotu.
2. Początki designu 1700-1905. Rewolucja przemysłowa, klasycyzm, pojęcie gustu, reforma designu.
3. Wielka Wystawa, gięte drewno i produkcja masowa, innowacje wojskowe, Morris & Co.
4. Projektant jako wynalazca, narodziny marki, Arts and Crafts, wpływy japońskie.
5. Estetyzm i dekadencja, Art. Nouveau, Wiener Werkstätte.
6. Epoka maszyn 1905-1945. Produkcja taśmowa, pionierzy modernizmu, grafika rewolucyjna, Bauhaus.
7. Estetyka maszynowa, mniej znaczy więcej, tkaniny modernistyczne, art déco.

8. Design zmniejszający nakład pracy, forma podąża za funkcją, sklejka i laminowane drewno, fotografowanie.
9. Wczesne tworzywa sztuczne, designer jako konsultant, design w służbie publicznej. Rozwój motoryzacji, świat w stanie wojny, na froncie wewnętrznym.
10. Zajęcia terenowe: Muzeum Sztuk Użytkowych w Zamku Królewskim w Poznaniu (część 1).
11. Zajęcia terenowe: Muzeum Sztuk Użytkowych w Zamku Królewskim w Poznaniu (część 2).
12. Tożsamość i dostosowanie 1945-1960. Nowoczesność po duńsku, skandynawskie szkło i ceramika, wystawa w Hälsingborgu, La Ricostruzione. Nowy wspaniały świat, Festiwal of Britain, niemiecki racjonalizm i ożywienie, szwajcarska neutralność i zasługa.
13. Rzeźbiarska forma, amerykańska nowoczesność połowy wieku, powojenne plastiki, design wolnego czasu.
14. Powojenny design dla domu, własny luksusowy samochód, Japonia i kontrola jakości.
15. Podsumowanie zajęć, powtórka materiału, pierwszy termin zaliczenia.

Metody dydaktyczne

1. Wykład kursowy z prezentacją multimedialną.
2. Zajęcia terenowe pozwalające na praktyczną implementację problematyki omawianej na wykładach.
3. eLearning Moodle (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).
4. eMeeting (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania on-line).

Literatura

Podstawowa

1. Wilhide E., Historia designu, Warszawa 2017.
2. Cerver F.A., Interior Design Atlas, Cambridge 2007.
3. Bhaskaran L., Design XX wieku, główne nurty i style we współczesnym designie, Warszawa 2006.
4. Phaidon Design Classics Volume One, New York 2014.
5. Rybczyński J., Dom. Krótka historia idei, Kraków 2015.
6. Słownik terminologiczny sztuk pięknych, kilka wydań.
7. Sparke P., Design. Historia wzornictwa, Warszawa 2014.
8. De Morant H., Historia sztuki zdobniczej od pradziejów do współczesności. Warszawa 1981.
9. Conway H., Design History a Students' Handbook, Routledge, London 2001.

10. Sudjic D., Język rzeczy, Kraków 2013.
11. Eco U., Pejzaż semiotyczny, Warszawa 1972 (lub odpowiednie fragmenty: tegoż, Nieobecna struktura, Warszawa 1996).
12. Dębowski P., Mrowczyk J., Widzieć/wiedzieć. Wybór najważniejszych tekstów o dizajnie, Kraków 2015.
13. Wallis M., Secesja, Warszawa 1984.
14. Fiell CH. & Fiell P., Historia projektowania, Warszawa 2015 czasopisma fachowe: Format, 2+3D.
15. Pile J., Historia wnętrz, Arkady, Warszawa 2009.

Uzupełniająca

1. Le Goff J., Kultura średniowiecznej Europy, Warszawa 1970.
2. Naylor, G., Bauhaus, Warszawa, 1977.
3. Wicha M., Jak przestałem kochać design, Kraków 2105.
4. Shaughnessy A., Jak zostać dizajnerem i nie stracić duszy. Kraków 2012

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	60	2,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	30	1,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	30	1,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności